

I det første Kapitel, som handler om umyndige, støder man straks i § 1 paa et Hovedpunkt i Lovforslaget, nemlig Myndighedsalderens Nedsættelse fra 25 til 21 Aar. Der er i Bemærkningerne til Udkastet af Kommissionen anført forskellige Grunde for at gaa til en saadan Nedsættelse. Jeg vil ikke sige, at det paa mig har virket absolut overbevisende med Hensyn til Trangen til at opnaa Fuldmyndighed i en tidligere Alder, at der til Personer i 21—24 Aars Alderen aarlig er meddelt 300—400 Myndighedsbevillinger. Det bliver ikke mere end 3—4 pro mille af Mændene i disse Aldersklasser, saa det er ikke overvældende. Jeg er ogsaa af den Anskuelse, at 25 Aars Myndighedsalderen hidtil ikke har været nogen Hindring for det frie Livs Rørelser, mere end godt er. Men jeg maa paa den anden Side indrømme, at 25 Aars Myndighedsalderen har sine Skavanker. Det er saaledes ikke heldigt, at f. Eks: en Person, som før sit 25de Aar er blevet kgl. udnævnt Embedsmand, har Medhold i Lovene til at kunne skyde sig ind under Mindreaarighed, naar der er Tale om at opfylde indgaaede økonomiske Forpligtelser. Ogsaa den Omstændighed, at vi ved at gaa ned til 21 Aars Alderen kommer paa lige Fod med de os omgivende Lande saavel som med den Tilstand, der bestaar i Sønderjylland, har en ikke ringe Betydning. Saaledes som det er nu, kan en ung Mand mellem 21 og 25 Aar under Ophold i et af vore Nabolande paatage sig økonomiske Forpligtelser der, men disse Forpligtelser kan ikke gøres gældende mod ham, naar han vender tilbage og tager Bopæl her i Landet, thi Staten maa jo beskytte sine Borgere i Henhold til Statens Love. Et saadant Forhold er meget uheldigt, og jeg synes næsten ikke, man kan være bekendt ikke at gaa til en Ændring paa dette Punkt.

De foreslaaede Bestemmelser om Umyndighed bevirker paa flere Punkter Ændringer i det bestaaende. Jeg skal tillade mig ganske kort at trække Linierne op. Efter de nugældende Love har man to Grader af Myndighed. Den første opnaas ved 18 Aars Alderen; den unge bliver da myndig i sine personlige Anliggender, det vil sige, han bliver personlig myndig, han staar ikke længere under Forældremyndighed, heller ikke under Værgemaal, han kaldes mindreaarig, og som saadan har han, i Forbindelse med en Kurator, Medbestemmelsesret over sin Formue. Denne Tilstand vedvarer, indtil han ved 25 Aars Alderen opnaar Fuldmyndighedsgraden. Fra denne

Regel gives der dog to smaa Undtagelser; idet en Enke eller fraskilt eller frasepareret Hustru er fuldmyndig uden Hensyn til sin Alder, og en mindreaarig kan faa kgl. Bevilling til at være myndig. Efter Lovforslaget bliver der kun een Myndighedsgrad i retlig Henseende, nemlig den Myndighed, der opnaas med 21 Aars Alderen. Begrebet „fuldmyndig“ falder altsaa bort. — I personlig Henseende bliver der to Alderstrin, der faar Betydning for den unge. Det første er 15 Aars Alderen. Naar han har naaet denne Alder, kan han, hvis han med Tilladelse af Forældrene paa egen Haand har paataget sig Tjeneste eller andet personligt Arbejde, ogsaa paa egen Haand ophæve saadanne Aftaler og paatage sig Arbejde af lignende Art, og den unge raader selv over, hvad der er tjent ved egen Virksomhed, ligesom han raader over, hvad han ved Gave eller Testamente har faaet til egen Raadighed. Det kunde maaske siges at være noget tidligt, at den unge allerede ved sit 15de Aar faar Raadighed over det selverhvervede, men der er ogsaa givet den Bestemmelse i Lovforslaget, at Forældrene har Ret til at fratage ham det selverhvervede, naar det skønnes, at den unges Tarv kræver det; ligeledes kan Forældrene fratage den unge Retten til selv at paatage sig Tjeneste eller andet personligt Arbejde. Det næste Trin er 18 Aars Alderen. Naar denne Alder er naaet, eller naar den unge har indgaaet Ægteskab, ophører Forældremyndigheden, og den unge bliver myndig over sin Person, kan altsaa nu tage Bestemmelse om Indgaaelse eller Ophævelse af Aftaler om Tjeneste af enhver Art, og hvad han tjener, har han fri Raadighed over. Derimod bestaar Værgemaalet stadig for ham, saa at han ikke faar Medbestemmelsesret over sin Formue saaledes som nu; det har desuden til Følge, at Formuen forbliver under Overformynderiets Bestyrelse, indtil han naar 21 Aars Alderen og dermed bliver myndig. Her er altsaa et lille Tilbageskridt i Myndighedsgraden for den unge, men til Gengæld varer denne Tilstand jo ogsaa kun til det 21de Aar.

Kommissionen har foreslaaet at bibeholde Bestemmelsen om, at Myndighed kan opnaas gennem kgl. Bevilling før Opnaaelse af Myndighedsalderen, men den højtærede Justitsminister har fundet, at en saadan Bestemmelse ikke var paakrævet, naar Myndigheden allerede opnaas ved 21 Aars Alderen, og jeg maa heri give den højtærede Minister Ret, saa meget mere som der i Lovforslaget er indsat den Bestemmelse, at Værgen med Pupilmyndighedernes Sam-